

KERK + Leven

WEEKBLAD — NUMMER 19 — 9 MEI 2007

Klapstoel
Jackie
van Driessche

blz. 7

Je diepste
ik
voor iedereen

blz. 16

Verkiezingen
Wat met
het gezin?

blz. 17

antwerpen brugge hasselt
mechelen

Mama's hoeven niet perfect te zijn, maar wel echt

Tom Heylen

Moederdag. Voor de jongste schoolkinderen betekent het steevast een extra knutselwerkje. Juf of meester komt aanzetten met een origineel idee, en kindlief doet vreselijk z'n best. Maar verdient moeder het niet meer dan één dag in de bloemetjes gezet te worden? Ze tracht er te zijn, warm en lief. En dat is heus niet altijd makkelijk. En wat als daarbij ook nog de zorg voor je ouder wordende moeder komt?

Moeders verwendag

IEDER kind verwacht wel iets van zijn moeder. Als baby is dat hoofdzakelijk zorgende aandacht en nest-warmte, maar gaandeweg manifesteren kinderen zich als wezens met een eigen willetje. Ze willen gaandeweg meer in de pap te brokken hebben, zoals Kris Meneve, moeder van drie, dagelijks ondervindt.

„Op mijn achttiende hoopte ik snel moeder te worden. Ik beschouwde het moederschap als een bevestiging van mijn vrouw-zijn. Toch duurde het nog een hele tijd tot ik de ware Jozef ontmoette. Intussen was ik wel kleuterjuf en wist dus drommels goed wat opvoeden inhoudt.”

Kris viel voor Rudy, een jonge weduwnaar met een dochter. „Kaatje hoorde er eenvoudig bij en zij heeft me ook als moeder aanvaard”, lacht Kris. Intussen -

Kaatje is zestien - zijn Kris en Rudy al ettelijke jaren getrouwd en hebben er twee kapoenen bij, Maarten (acht) en Sterre (zes).

„De geboorte van onze kinderen gaf me een gevoel van vervulling zoals ik me dat voordien niet kon voorstellen. Ook een groot besef van verantwoordelijkheid ontwaakte. Dit prille leventje hangt voor een groot deel van mij af, wist ik. Maar ook met Kaatje voel ik samenhang, ook al komt ze niet uit mijn buik.

Onlangs moest ze worden opgenomen in het ziekenhuis en ik voelde meteen dat in ons nest iets niet klopte.”

Hét moeder-zijn bestaat voor Kris niet. Haar moederschap blijkt niet in een begrip te vatten. „Ik voel me vaak als in een weegschaal, schommelend tussen gelukzaligheid en frustratie of onmacht. Opvoeden gaat niet als vanzelf. Het vergt veel geduld maar dat heb je niet altijd.” Het overkomt haar dus wel eens dat ze

meteen reageert en nadien moet vaststellen dat het toch niet de beste reactie was. „Als ik dan andere moeders hoor, bekruip me een gevoel van opluchting en herkenning. 'Oef, het is niet enkel bij mij dit of dat!'”

Kris' moeder verloor een hele poos geleden haar man. Na enkele mooie jaren moest ze noodgedwongen opgenomen in een rusthuis. „Mama praat nog amper. Ik weet zelfs niet of ze het beseft dat Kaatje in het ziekenhuis lag.” Kris wilde meer tijd voor haar moeder vrijmaken en koos voor loopbaanonderbreking.

„Nu het nog kan, wil ik er echt voor haar zijn. Het legt wel wat druk op ons gezin, maar dankzij die tijdelijke werkonderbreking lukt het wel. Bovendien mag ik nu ook meer van onze kinderen genieten.”

Soms valt de zorg voor haar moeder Kris behoorlijk zwaar. „Het geeft me soms een gevoel van machteloosheid. Zoals mijn moeder vroeger wel eens zei dat ze voor me zou bidden, probeer ik dat nu voor haar te doen. Bijvoorbeeld als ik van het rusthuis huiswaarts keer.”

Kris' kinderen aanvaarden dat mama tijd maakt voor oma. Soms verkiezen ze het zelfs dat mama oma opzoekt boven een bezoekje van oma. „Toch weet oma zich hier elke zondag welkom, en lukt dat een keertje niet, dan klinkt meteen de vraag: 'Waar blijft oma?' Kaatje, Maarten en Sterre hebben ook mooie herinneringen aan haar. Oma was vroeger onthaalmoeder en had een groot hart voor kinderen. Dat mochten ook onze kinderen ondervinden, en dat merk je meteen.”

Kinderkunst

Straks komen de kinderen natuurlijk aanzetten met een eigen kunstwerkje voor moederdag. En juf Kris weet hoeveel inzet dit vraagt. „Toch is voor mij in de klas nooit het geschenkje het belangrijkste. Ik probeer telkens weer stil te staan bij de moeders van de ukkies. De mama's staan telkens centraal.” Juf Kris durfde wel eens voor te doen wat alle mama's doen. Bij de allerkleinsten ging dan de pop in bad, zodat de kindjes ervoeren wat zorgen voor iemand betekent.

„Natuurlijk hoort een cadeautje er bij. Maar ik zocht altijd iets wat de kinderen zelf konden maken. Telkens weer kon ik ervan genieten hoe ze hun verrassing geheim probeerden te houden.” Het bord *verboden voor mama's* prijkt deze week dus op de deur van de kleuterklas. Maar zondag komt bij het geschenkje beslist een warme knuffel.

© Corbis